Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Comunist Român, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XVII nr. 42 (1086) * miercuri 19 octombrie 1966 * 8 pag. 30 bani

CITIȚI ÎN ACEST NUMĂR

PROLOG LA ALEGERI (pag. 2-a)

CÎNTECE PE BANDĂ (pag. 4-a)

Colțul curioșilor (pag. 5-a)

Zidul frigului (pag. 6-a)

BLOC-NOTES

CREȘTEM...

de Ovidiu ZOTTA

Așadar, sîntem prieteni, ne jucăm împreună, mergem în excursii, alergăm după minge, uneori mai facem cîte o năzdrăvănie. Ne-am obișnuit să auzim că sîntem copii și că, pe măsura trecerii timpului, vom deveni oameni mari; dar pentru că acum sîntem mici treaba noastră e să ne jucăm. Dar noi știm foarte bine că om mare nu devii așa, dintr-o dată! Nu te culci într-o noapte copil pentru ca a doua zi să te scoli mustăcios și plin de griji! În realitate, simțim că în fiecare zi se petrece ceva cu noi. Jocurile noastre se complică. La început a fost zmeul, pe urmă aeromodelul, după aceea o carte de fizică și iată că jocul a devenit studiu, ceea ce nu înseamnă că ne place mai puțin, ci dimpotrivă. Dar nu e numai atît. Cine nu se plînge — fie și în glumă — de gălăgia noastră? E de ajuns să ne adunăm cîțiva prieteni, și începe o conversație atît de animată, încît te dor timpanele! Despre ce discutăm? Stabilim echipa de fotbal a clasei, aflăm de ce s-a certat Nicușor cu Vasilică, precizăm unde e adîncimea maximă a Oceanului Pacific, numărăm cîte timbre are în colecție Ionescu dintr-a VI-a B, hotărîm ce principii trebuie să stea la baza construcției unei cosmonave cu destinația Venus și așa mai departe. Aparent, subiectele noastre par întîmplătoare, dar nu e întotdeauna așa! Poate că, de fapt, alcătuim programul de activități al detașamentului! Poate că pregătim o acțiune pionierească extraordinară! Sau poate că discutăm — așa cum se întîmplă în aceste zile în toate școlile — pe care dintre noi să-i alegem în activul pionieresc! Să fie asta o joacă? De ce nu! Însă una dintre acelea care aduc în fiecare zi ceva nou, transformîndu-se treptat în ceea ce numim pasiune în muncă, simț de răspundere, spirit de colectiv — calități care, ajungînd la deplină înflorire, constituie certificatul nescris de „om mare!"

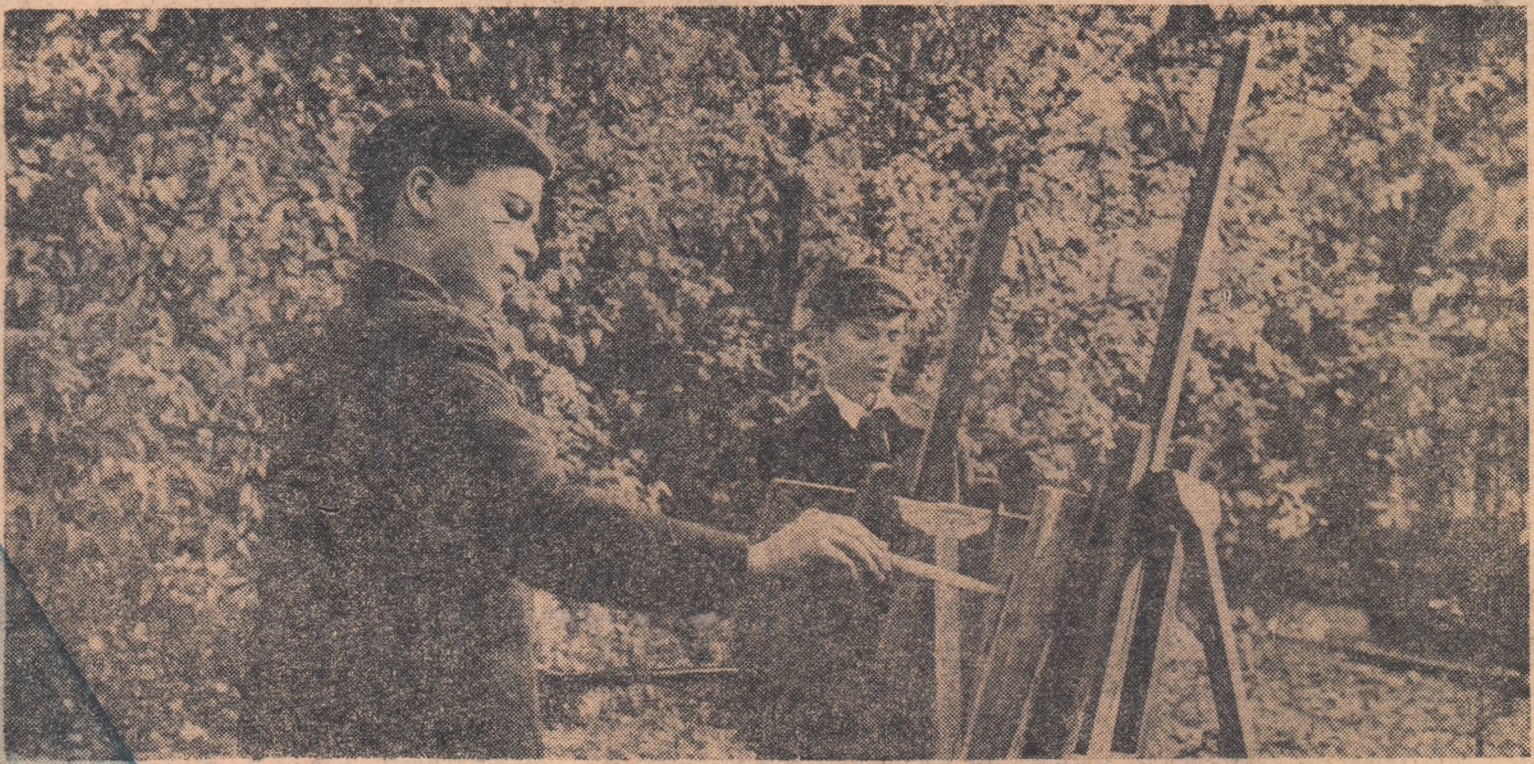
Stejarii lui Tudor

La marginea comunei Stejaru — Hurezani, nu departe de apele Mărazuiei, se află doi stejari. Bătrînii spun că au peste 600 de ani, ba mai mult, că numele comunei Stejaru vine tot de la ei. Sînt stejari vestiți, declarați monument istoric. Aici, la umbra lor s-a odihnit Tudor cu pandurii săi, venind din Vladimiri spre București.

În vacanța de vară am vizitat aceste locuri împreună cu copiii din sat, care mi-au arătat stejarii și mi-au vorbit cu mîndrie despre ei.

GEORGESCU GEORGETA
com. Tălpașu, raionul Oltețu

După cadrul natural în care lucrează micii artiști, se poate deduce că inspirația nu le lipsește. Iar dacă șevaletele ascund — deocamdată — acest lucru, concentrarea feței lor, în schimb, nu lasă nici o îndoială.

CIUDATUL OASPETE DINTR-A V-A...

A sosit chiar în prima zi de școală. Și, deși era complet necunoscut în clasa a V-a de la Școala generală nr. 100 din București, s-a așezat, fără să ceară permisiunea, lîngă Victor. După cîteva clipe s-a ridicat și s-a apropiat de Ionel, apoi i-a șoptit nu știu ce la ureche Lenuței. În mai puțin de o oră, toată clasa îl cunoștea pe acest oaspete nepoftit. Și totuși, poate că n-ar fi fost nimic, dacă ar fi plecat. Dar, nici gînd de așa ceva. Se străduia să-și convingă noile cunoștințe, ba că la geografie va fi imposibil să înveți niște lecții atît de lungi, ba că materiile noi sînt grozav de grele, ba că profesorii sînt mult mai exigenți decît tovarășa învățătoare. N-o să credeți, dar pe Ioniță Artur, unul dintre cei mai buni elevi ai clasei, l-a însoțit pînă acasă. Și-uite așa, parcă de cînd lumea și pămîntul, *Îndoiala* (aceasta era oaspetele nepoftit) locuia pe terenul clasei a V-a..

Era frumoasă lecția de istorie antică! Totul era nou, interesant. În prima bancă, un băiețel cîrn, brunet, cu ochii strălucind de curiozitate a ridicat două degete...

Prima dată, după cele cîteva zile de cînd începuse școala, cineva din clasa a V-a voia să-și spună părerea, să ceară tovarășei profesoare noi lămuriri. Cele două degete ridicate ale lui Viorel, anunțau, de fapt, prima înfrîngere a îndoielii.

Încetul cu încetul, materiile noi au reușit să-i atragă pe copii, iar tovarășii profesori au dat primele note, nici una mai mică de 7! „Parcă nu-i chiar așa de greu!" — își ziceau, mai apoi bucuroși că au trecut peste primele zile de îndoieli, de teamă și, mai ales, că sînt și ei socotiți elevi în toată puterea cuvîntului.

Elena TOFAN

Vulpișor

Din vitrina unui dulap, Vulpișor privește cu ochi-i ageri și șireți. Mă opresc o clipă și-mi amintesc.

...Era în vacanță, într-o excursie în pădurea de la marginea satului. Unii pionieri jucau volei într-o poieniță, alții de-a v-ați ascunselea, iar un al treilea grup era plecat în cercetare. Aceștia din urmă s-au întors după un timp tare veseli. Găsiseră într-o vizuină un pui de vulpe. Bineînțeles că l-au luat cu ei și acum... ne privește de la colțul „Micilor naturaliști".

FRÎNCU CRISTINA
cl. a VI-a,
com. Bărăganu, raionul Negru Vodă

PROLOG LA ALEGERI

Într-una din zilele trecute, pionierii din detașamentul clasei a VI-a A de la Școala 150 din Capitală au organizat un... prolog la apropiatele alegeri. Mai întîi au făcut o mulțime de propuneri pentru programul de activități pe primul trimestru : vizionarea în colectiv a unei piese de teatru și a trei filme, o drumeție la Băneasa cu vizitarea Grădinii zoologice, întocmirea unui album cu aspecte din toate activitățile desfășurate de detașament, o excursie de cîteva zile la Sinaia, în timpul vacanței de iarnă...

– Toate bune — a intervenit în discuție tovarășul profesor Viorel Popescu, comandantul detașamentului. Numai că ați uitat ceva foarte important : cum o să-i ajutăm pe Jebeleanu Vasile și pe ceilalți cîțiva colegi ai voștri să se pregătească pentru ca și ei să merite cravata roșie? (foto 1).

Acum se petrece un lucru cît se poate de firesc : fiecare activitate propusă și unanim acceptată e discutată, se hotărăște cum și cînd să se desfășoare, cine să răspundă de ea. Și iată-i pe pionieri, „pășind" din activitate în activitate, ajunși la călătoriile, reale ori imaginare, pe harta patriei. Sînt călătorii mult îndrăgite de ei (foto 2).

— În afară de drumul de la București la Sinaia și înapoi — le spune colegilor ei pioniera Robu Carmen — propun să mai organizăm două călătorii... imaginare : una care să străbată cele mai mari și mai moderne cetăți ale industriei, alta pe urmele unor oameni de artă și cultură cum sînt Eminescu, Creangă, Caragiale, Enescu și alții.

— Nu cumva să scăpăm din vedere „mîinile de aur" din detașamentul nostru !

Și pe loc, doi pionieri – Zaharescu Ion și Racheru Vladimir — roșesc. De ce ? Au făcut ceva care să-i determine să-și plece ochii ? Nici vorbă. Dimpotrivă. Se simt măguliți. În vitrinele din holul școlii au și ei cîteva asemenea „opere" ca această frumoasă cabană în miniatură pe care o admiră Carmen împreună cu alți cîțiva colegi (foto 3). Anul acesta, ei doi, precum și posesorii altor „mîini de aur" din clasă, vor îmbogăți colecția din holul școlii cu multe asemenea lucrări. Și încă ceva : cu toții vor avea grijă ca noul acvariu din mase plastice, instalat tot în hol, să fie curat, să aibă plante de apă cît mai frumoase, nisip fin, într-un cuvînt se vor strădui ca peștișorii exotici să se simtă ca la ei acasă".

Fotoreportaj : Gr. PREPELIȚĂ și C. DIACONU

Clasa a VI-a A e una dintre cele mai frumoase din școală. Parchetul e „lună", băncile-s curate, iar pe pereți, chiar dacă ai căuta cu lumînarea și cu lupa, tot n-ai să găsești zgîrieturi ori pete. Dar cel mai mult te impresionează în mod plăcut perdeluțele imaculate de la geamurile curate și mulțimea florilor care împodobesc ferestrele. Sînt la cele trei ferestre 14 ghivece cu flori. Cînd îți îndrepți privirile spre ele parcă ai avea în față cioburile unui curcubeu cine știe cum și de ce sfărîmat și risipit pe aici. Cine-s gospodarii demni de toată lauda ? Iată-i, în fotografie, pe cîțiva dintre ei. În cadrul acestui „prolog" la apropiatele alegeri au găsit timp și pentru îngrijirea florilor, pentru înfrumusețarea clasei.

Ne-am mai convins încă de ceva : că sportul e unul dintre cei mai buni prieteni ai pionierilor din detașamentul clasei a VI-a A. E adevărat că nu i-am văzut prinși în focul nici unui meci. Dar aici, pe unul din terenurile școlii, i-am ascultat discutînd despre activitățile sportive pe care le vor organiza în acest trimestru. Programul e destul de bogat. Cele mai interesante puncte înscrise în el ni s-au părut jocurile distractive, întrecerile dintre clase (la șah, volei, baschet), dar mai ales duminicile sportive. Cel puțin de două ori pe lună, duminica, ei își vor da întîlnire aici, la baza sportivă a școlii, unde-și vor petrece cu folos și plăcut cîteva ore, întărindu-și trupurile, sănătatea, destinzîndu-se după orele de cursuri.

Poate că v-ați întrebat de ce anume au venit pionierii din acest detașament în uniforme și cu cravatele roșii la gît. Acest „prolog" dinaintea alegerilor s-a încheiat cu o vizită la „Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România".

★

În curînd vor începe alegerile de detașament. Pionierii din detașamentul clasei a VI-a A se pregătesc să le întîmpine. Acțiunile despre care v-am vorbit sînt numai cîteva dintre cele desfășurate de ei pînă în prezent. Și cu ocazia acestui „prolog" la apropiatele alegeri, ca de-obicei Robu Carmen a dat dovadă de inițiativă, a făcut cele mai interesante propuneri. Așa că nu trebuie să mire pe nimeni faptul că pionierii, colegii ei, se gîndesc s-o aleagă în calitate de președinte de detașament.

CUM NE COMPORTĂM

Ion 1 și... umbra

Zilele trecute am primit la redacție o telegramă ciudată : *„Vino urgent în comuna Tinca raionul Salonta Stop. S-a descoperit o piesă rarisimă Stop. Două picioare de aur. Stop"*

Bănuiam că a fost găsită o piesă arheologică de o deosebită valoare istorică. Cînd am

ajuns la Liceul din comuna Tinca, m-a întîmpinat unul dintre autorii telegramei. *„Ceea ce căutați, la ora aceasta nu se află în școală. Veniți cu mine !"*. Am plecat împreună. La marginea comunei ne-am oprit pe... nu, nu pe un șantier arheologic, ci pe un obișnuit teren de sport unde se desfășura un meci amical de fotbal.

– Și... *picioarele* — de — *aur*, unde se află ? — am întrebat intrigat.

— Privește-le ! – mi-a arătat însoțitorul, indicîndu-mi un băiat ce lovea năprasnic în minge.

Mi-am potrivit binoclul și am cercetat gambele extremei drepte.

— Picioare obișnuite, de pasionat al balonului rotund... — am rostit dezamăgit.

– Ei, ași ! — mi-a răspuns o voce dogită.

Am întors capul. Însoțitorul meu tăcea. Mirat am întrebat :

— Cine mă contrazice ?

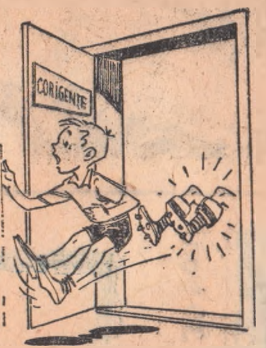
– Eu, a îngînat cu aceeași voce o gheată de fotbal. Picioarele de fotbalist pe care le cercetezi, mai ales cel drept, sînt sublime ! Au viitor de aur ! Le și văd alergînd pe cele mai mari stadioane.

— Și cine e posesorul lor ?

— Dulău Ion, elev în clasa a VII-a, sau, cum îi zicem noi, Ion I.

— Probabil că e mîndru de ele.

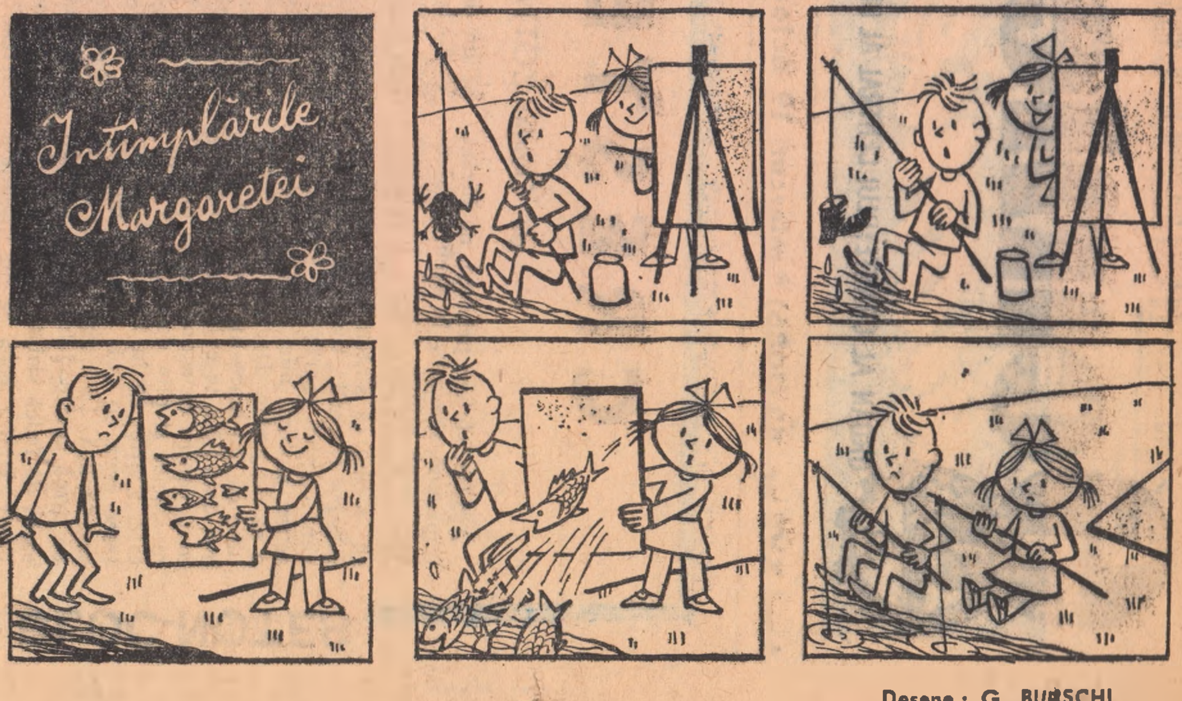
– Și încă cum ! — mi-a precizat gheata. Ele îi sînt toată măreția. Ele îl ajută și la bine, și

la rău. La bine — cînd trage imparabil, zmulgînd ropote de aplauze. La rău... destul de des. De exemplu, dacă ia o notă mică, Dulău nu-și face inimă rea și-și zice : *„Sînt codaș la învățătură, dar picioare* **talentate** *ca ale mele n-au nici premianții"*. Anul trecut a rămas corigent. Băiatul nu și-a pus la suflet. Și-a adorat gamba dreaptă, spunîndu-și : *„Hei, picior de aur, tu să fii sănătos ! Le arătăm noi tocilarilor ! Vedetă ajung !"*. La fel se consolează și cînd „uită" caietele cu temele scrise acasă, și cînd...

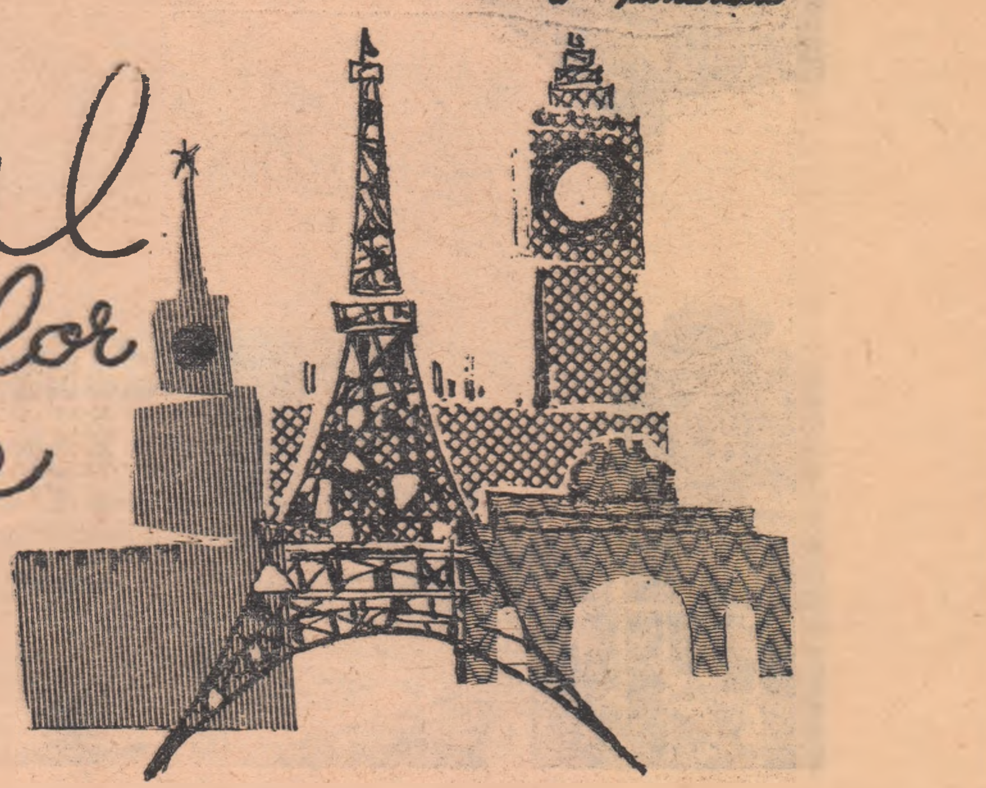
Vorbăria ghetei m-a scos din sărite. Nu puteam să cred că un băiat, în loc să se mîndrească cu inteligența, cu sîrguința la învățătură, se mărginește la proslăvirea picioarelor sale de fotbalist. Mai tîrziu, răsfoind catalogul clasei, am înțeles că Dulău Ion comite o mare eroare : consideră activitatea sportivă mai presus de cea școlară. Adevăr care mi-a amintit un vechi proverb : „Unde nu-i cap, vai de picioare !".

Dan PAUL

Desene : G. BURSCHI

a.B.c.-ul limbilor străine

anchetă realizată de Viorica NICOLAE și Cristina STRUȚEANU

— Le camarade militien veut vous dire, qu'ici, c'est interdit de parquer les autos. (Tovarășul milițian vrea să vă spună că aici este interzisă parcarea mașinilor).

— Aaa ! Ce donc ça le malenten du ! Je vous remercie, „petite demoiselle". (Aceasta era deci neînțelegerea ! Îți mulțumesc „micuță domnișoară")

— Venez aussi chez nous, en Moldavie ! (Să veniți și la noi în Moldova !), adăugă fetița fluturînd mîna în semn de rămas bun.

Mașina cu număr cehoslovac dispăru după colț.

Milițianul porni împreună cu fetița de-a lungul străzii vechi, medievale, din Sibiu. Discutau.

— Deci ești moldoveancă ? Dar cum de știi așa de bine franțuzește la vîrsta asta ?

— Învăț de trei ani. La toamnă voi intra în clasa a 8-a la Școala generală nr. 3 din Roman. Aici sînt numai în vacanță, la verii mei.

★

Doi oameni, unul încă purtînd o fustiță scurtă și codițe, iar celălalt, măsurîndu-și drumul pînă aici în sute de kilometri, și-au vorbit, s-au înțeles, cu ajutorul limbii franceze.

Invitația fetiței din Sibiu a fost făcută parcă și pentru noi.

Așa că, toamna ne-a găsit în Moldova. Cînd am intrat în curtea Școlii generale din comuna Bivolari, raionul Iași, o grămadă de vrăbiuțe se înfoiau și-și scuturau praful, iar un pui de găină vagabond se rotea printre ele, cu fală unui curcan bătrîn. Era semn că vălmășagul vesel al recreației se topise nu de mult. Am deschis binișor ușa clasei a cincea... Sub razele molatice ale soarelui, căpșoare bălaie și negricioase urmăresc cu încordare rîndurile, murmurînd primele cuvinte străine. Azi copiii se mai împiedică în silabe, înroșindu-se ; mîine — ingineri, geologi, agronomi sau profesori fiind, vor purta discuții cu savanți străini, vor citi probleme de specialitate în toate limbile, se vor familiariza cu literaturile altor popoare. Cei mici își socotesc pe degete cunoștințele de limbi străine, după numărul de cuvinte ; pe cei mari îi interesează însă, orice despre țara a cărei limbă o învață.

La întrebările noastre n-a fost nimeni care să nu aibă ceva de spus. Prima întrebare :

Vi se pare greu studiul limbilor străine ?

SUDITU MIHAI, clasa a VI-a, Școala generală din comuna Bivolari, raionul Iași : „Franceza, la început, mi s-a părut grea, mai ales cititul. Dar învățînd zi de zi, am ajuns să citesc cu ușurință. Acum pot chiar să-i ajut pe colegii mei mai slabi".

ROȘU GABRIELA, clasa a VI-a, Școala generală din comuna Mărgineni, raionul Iași : „Iar eu vreau să devin profesoară de limbi străine și deci va trebui să studiez cît mai mult și cît mai multe limbi străine. Ar fi minunat să poți vorbi cu toți oamenii în limba lor".

COJOCARU VLAD, elev în clasa a VIII-a A la Școala de Muzică și Arte Plastice din Iași, nu se mulțumește numai cu ceea ce învață la școală. Vlad încearcă adesea să traducă fragmente literare, povestiri istorice, legende. Iată ce-a aflat el despre capitala Franței. „Parisul, renumit în toată lumea prin palatele și piețele sale, n-a fost întotdeauna așa cum îl cunoaștem azi. Înainte era un tîrgușor — Lutece, locuit de pescari — parisii, care, apărați de cele două brațe ale Senei, au opus o dîrză rezistență romanilor de-a lungul anilor. Lutèce-ul s-a mărit și a căpătat numele vechilor săi locuitori : Paris. Din Parisul de azi cunosc „direct" muzeul Luvru. Am o colecție de reproduceri ale celebrelor tablouri expuse aici".

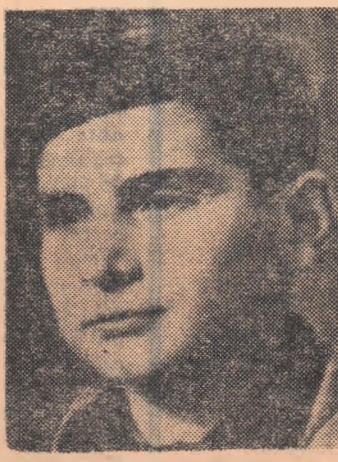
PARFIMON CARP, elev în clasa a VI-a la Școala generală din comuna Tîrgu-Frumos, raionul Pașcani : „Mie mi-a plăcut foarte mult istoria orașului Petersburg, fosta capitală a Rusiei, Leningradul de azi, a cărui temelie a pus-o Petru cel Mare și unde s-a dat semnalul Revoluției din Octombrie".

În parcul din Roman, toamna își oglindea chipul în apa lacului. Sub despletirea părului ei, apa se vălurea și se umplea de frunze. Aici, am reîntîlnit-o pe... vechea noastră cunoștință din Sibiu. O cheamă Pașnicu Iozefina. Venise cu o carte sub braț. Orașul ei preferat este Saint Malo : „Mi-e drag acest mic port. Mi-au povestit despre el cei doi copii francezi cu care corespondez".

Iozefina ne-a răspuns deci anticipat și la o altă întrebare :

Roșu Gabriela

Cojocaru Vlad

Buliga Rodica

Purtați corespondență în limbi străine cu prieteni din alte țări?

CIUBOTARU ROMEO, clasa a VI-a, Liceul nr. 1, Iași : „Sînt abonat la revista „Vaillant" și antrenat într-un strîns schimb de scrisori cu alți abonați din Franța ai aceleiași reviste".

AMAMASEA NELU, clasa a VIII-a, Școala generală nr. 4, Roman : „Am un prieten în R. D. Germană. Ne scriem în limba rusă. De cîteva luni însă am început să învăț singur limba germană. Vreau să-i fac o surpriză !"

„Corespondența" pe care o poartă cei doi prieteni de la Școala generală nr. 5 din Bacău — Denise Virgil din clasa a VII-a A și Talabă Gheorghe din clasa a VII-a D — e mult mai originală : fiecare imagine de pe mărcile ordonate cu grijă în clasoarele lor, e un prieten drag dintr-o țară străină.

Orice meserie ai avea mîine, există o vîrstă la care visezi cu ochii deschiși. Atunci, poți fi tot atît de ușor Tom-degețelul, sau Richard-inimă-de-leu, primul cosmonaut sau... Pele ! Și cum eroii tăi dragi s-au născut pe meleaguri îndepărtate, deprinderea școlărească de zi de zi, cu limba vorbită de ei, devine o minunată cheie în apropierea de marii prieteni. Așa că i-am întrebat :

Ce scriitori ați citit cu mai multă plăcere din literatura străină ? Ce sportivi și artiști vă plac ?

VOICULESCU CRISTIAN, clasa a VI-a A, Liceul nr. 1, Iași : „Am ris pînă la lacrimi, citind isprăvile uriașului Gargantua și ale lui Pantagruel, scrise de Rabelais. Cîte cuvinte de haz are limba franceză !"

BULIGA RODICA, clasa a VIII-a B, Școala de Muzică și Arte plastice, Iași : „Simpatia mea pentru poporul englez a crescut în această vară, urmărind la televizor jocurile campionatului mondial de fotbal. Privesc deseori harta Angliei și gîndul mă poartă pe urmele călătoriei lui Guliver. Acum, cu dicționarul în mînă, descifrez în englezește cartea lui Swift. Așî vrea să devin translatoare. Atunci o să-mi fie mai ușor".

PAUNESCU MARTIȘOR, elevă, clasa a VIII-a A, Școala de Muzică și Arte plastice, Iași : „Cinematograful este una din pasiunile mele. La filmele franțuzești caut să înțeleg cît mai mult din dialog, fără să citesc traducerea. Am reușit de multe ori. Actorii mei preferați sînt : Jean Gabin, Jean Paul Belmondo, Jean Marais..."

Întrebările continuă :

Ați îndrăgit vreun erou din istoria poporului a cărui limbă o studiați ?

Cu ochii căprui strălucitori, sub fruntea mare umbrită de nostalgia ținuturilor îndepărtate, Tălpălaru Valentin, elev în clasa a VII-a la Școala generală din Tg.-Frumos, raionul Pașcani, vorbește aprins : „Aș vrea să cutreier și eu pămîntul ca unchiul meu care-i navigator. Mă și pregătesc într-un fel. Încă din clasa a IV-a, citisem jumătate din manualul „Învățați limba franceză fără profesor". În clasa a V-a, am început s-o învăț la școală și, acasă, în timpul liber, mă ocup de limba spaniolă. Pentru prietenii mei, am tradus cîteva povestiri mai ușoare din „Vaillant". Din istoria franceză am îndrăgit-o pe viteaza Ioana D'Arc, cea care iubea atît de mult libertatea".

Totuși, cînd ai rostit primul **„Je m'apelle...", „my name is...", „menia zavut.."**, n-ai făcut decît întîiul pas pe un drum lung, plin de neprevăzut. La început silabele se vor lega greu. Unii se vor necăji cu tot soiul de exerciții, alții se vor uita lung la foile cu dictări înroșite de creionul roșu... Un lucru e sigur : doar cei care nu-și vor umfla pieptul de la început, cu o mîndrie atotcunoscătoare, vor ajunge la capătul acestui drum.

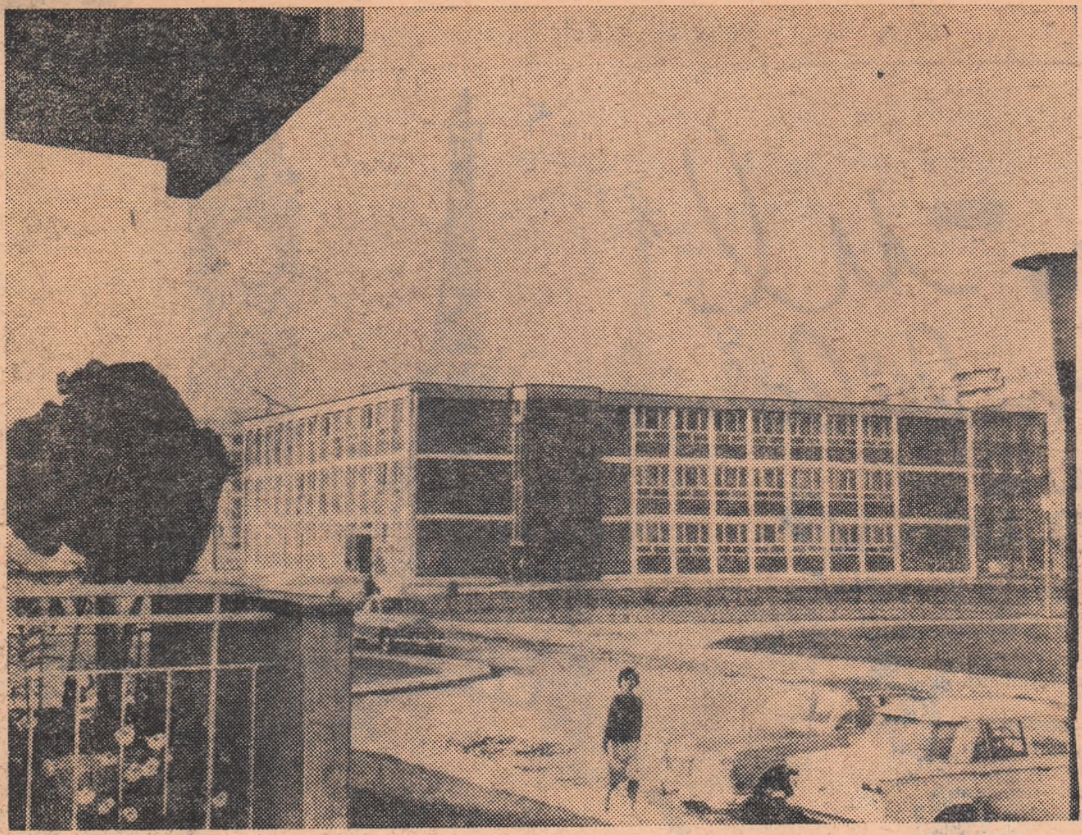

Desene de R. DULDURESCU

Nu, nu e clădirea unei sere în care cresc florile. Construcţia pe care o vedeţi în fotografie este noua şcoală în care vor învăţa, în curînd, copiii din cartierul Drumul Taberei din Capitală.

Cîntece pe bandă

Sala lungă pare şi mai întinsă datorită liniilor formate de benzile rulante la care lucrează, în ritmurile muzicii, băieţi şi fete în halate albe. Luna trecută, această secţie a Uzinelor **Electronica** a fost martora unui nou eveniment: producerea modernului televizor „Dacia".

— La început nu e decît o plăcuţă. Pe ea se lipesc toate piesele, îmi spune maistrul Constantin Ţoni, arătîndu-mi placa cafenie, căreia o fată cu privirea deschisă, albastră, îi fixa ultima piesă. De trei ani Maria Grancea lucrează în uzină. Şi aici, ca şi la şcoală, (căci e elevă în clasa a X-a la seral) munca ei e apreciată cu nota maximă. Dar să nu credeţi că ea mi-a făcut această mărturisire. Nu, nici vorbă! Am aflat totul de la maistru.

De la Mariana, cum îi spun tovarăşii de lucru, „miezul" televizorului mai primeşte cîteva „ornamente", apoi se instalează pe un cadru de fier, pentru a se prezenta în faţa... oglinzilor! Pe ecran, mira specială produsă de „studioul" uzinei e puţin deformată. Urmărind-o în oglindă, Mihai Dragomirescu reglează circuitele pînă ce imaginea apare clară. Ca toţi cei din secţie, Mihai Dragomirescu e tînăr şi pune multă pasiune în munca lui. Peste cîţiva ani, cînd va deveni inginer, aşa cum doreşte, o să lucreze tot aici.

Din hala televizoarelor am trecut în „Secţia 350". Montarea radiourilor se face în aceeaşi atmosferă de muncă şi... muzică. Metamorfoza începe cu o tăbliţă de serie, care se aplică viitorului aparat dîndu-i astfel o... stare civilă. Apoi, trece pe la fiecare măsuţă unde degete pricepute mînuiesc şurubelniţe fine, ace, pensete, ca la o operaţie chirurgicală. Sînt instalate lămpile. Greoaie, acestea abia îşi ascund sub aroganţă invidia provocată de corpurile minuscule şi negre, cu antene lungi de sîrmă, ale tranzistorilor. Ei au mai multă trecere la noile tipuri de radio — „Nordic" şi „Dunărea".

În faţa unui panou plin cu cadrane, urmărind atent acele osciloscoapelor, Ion Vîrşescu reglează frecvenţa. În colţul buzelor îi descopăr mereu un zîmbet care-i licăreşte şi-n priviri. Nici n-ai zice că e de două ori controlor: la uzină şi... acasă. Seară de seară, verifică temele celor trei copii ai săi. Cel mai mare e în clasa a III-a şi, întrucîtva, îi seamănă tatălui: îl atrag ştiinţele exacte... aritmetica. Visează să devină şi el electronist.

La plecare am vizitat muzeul. Muzeul uzinei.

În întuneric, tuburile de neon sclipesc la intervale egale, cu mici pocnete, pînă ce lumina invadează încăperea. Am sentimentul că mă aflu în cabina unei nave cosmice. Peste tot ecrane de televizoare, radiouri cu scala colorată, rînduite în vitrine de cristal sau pe piedestalele asimetrice. Sus, în stînga, în cap de rînd, se află primul aparat produs după naţionalizare: „Record".

— Sîntem în sala **trecutului**, mă lămureşte inginerul Eremia Mihăilescu.

Alături, în cealaltă sală, a **prezentului**, locul de frunte aparţine siluetelor lungi şi înguste ale radiourilor „Nordic" şi „Dunărea", alături de ochiul imens, alburiu, al televizorului „Dacia".

Peste cîţiva ani, m-am gîndit eu, şi ele vor trece la „trecut". Cine ştie ce tipuri de aparate le vor lua locul! Aici totul se petrece atît de repede!

Viorica NICOLAESCU

Toamnă bogată

Nici nu răsare bine soarele, cînd badea Ion, baciul de la stîna cooperativei, îşi încarcă desaga cu mîncare, pune fluierul la cingătoare şi porneşte cu oile spre pădure. Cînd Vasile, fiul său cel mare, îl însoţea de dimineaţă pînă la asfinţit, ca ajutor, mai stăteau de vorbă. Acum însă, de cînd Vasile a plecat la Ploieşti la Şcoala de calificare, îi ţine tovărăşie doar fluierul. În fiecare zi, cînd porneşte la drum, îi place tare mult să privească împrejurimile.

De departe, dinspre sat, la lumina palidă a razelor de octombrie, pădurea Vişin pare o uriaşă paletă pe care un pictor nevăzut a amestecat peste noapte culorile. Roşul şi galbenul înflăcărat au luat locul verdelui proaspăt al frunzelor. Aceleaşi culori au năpădit viile, porumbiştile şi livezile, cîmpiile şi grădinile. Toamna bogată în roade a poposit şi la Pietroşani. Se simte la fiecare pas.

— La cosare abia mai avem loc să punem porumbul, spune Marin [illegible] şi încă mai avem de cules.

— Avem recoltă bogată şi la sfecla de zahăr. Vasile Burducel şi Popescu Alexe, şoferii de pe autocamioanele cooperativei, abia mai prididesc s-o transporte. Peste 35 000 de kg la hectar am obţinut anul acesta.

Nici la cramă nu lipseşte belşugul. Carele încărcate cu strugurii rubinii poposesc aici tot mai des. Moş Savu Stan, unul dintre cei mai buni viticultori ai comunei, supraveghează sortarea strugurilor.

— Un vin bun cu „buchet" trebuie pregătit cu grijă de la început — obişnuieşte să spună el prietenilor. Să veniţi peste o lună şi o să vedeţi. Pînă atunci însă moş Stan le umple cîte o ulcică cu must proaspăt.

— Avem toamnă bogată — spun cu bucurie sătenii cînd se întorc seara obosiţi de la lucru.

Ion Stoica, preşedintele cooperativei a făcut portretul acestei toamne în... cifre. Iată cîteva: peste 4 000 kg porumb ştiuleţi la ha, 1 750 kg floarea-soarelui, 35 000 kg sfeclă, circa 5 000 kg struguri, peste 10 000 kg pepeni, 35 000 kg varză, peste 20 000 kg legume rădăcinoase la hectar. Au de ce să se bucure cooperatorii din comuna Pietroşani, regiunea Ploieşti. Au avut un an rodnic.

Marin POPA

Paşii inginerului

De fiecare dată cînd pregăteşte lădiţele, îl năpădesc amintirile. Parcă se vede din nou copil de 10—11 ani, îmbrăcat cu o cămaşă de in, desculţ, bălăcindu-se prin apa limpede a Gilortului sau scotocind prin pietrişul împins de ape către mal.

Îi plăcea mult să aleagă din prundiş pietrele vineţii sau roşcate, să le privească la lumina soarelui.

Ore întregi îşi petrecea Radu selecţionînd cu răbdare „comoara" adunată din rîu. Cele mai frumoase pietre erau strînse cu grijă într-o lădiţă meşterită de el şi apoi duse la şcoală. Dar băieţii din clasă nu-l prea înţelegeau. Numai învăţătorul le cerceta dînd din cap mulţumit. „Să le păstrăm. Vom alcătui cîndva un pietrar" — spunea el de fiecare dată.

Dar... anii au trecut. Băiatul care scotocea atunci prin prundişul Gilortului e acum un bărbat în puterea vîrstei. Oamenii îi spun „tovarăşul inginer". De-a lungul anilor a învăţat, a colindat munţii, a cercetat adîncurile pămîntului. Multe ore şi le-a petrecut aplecat deasupra microscopului studiind tainele rocilor. Ani de-a rîndul a lucrat alături de mineri. La instalaţiile de preparare a

Răsplată dreaptă unei vieți de muncă

Zilele trecute oamenii muncii din țara noastră au primit cu bucurie o nouă hotărîre care dovedește grija permanentă a partidului pentru ridicarea nivelului de trai al poporului. E vorba de Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la majorarea pensiilor, îmbunătățirea legislației pensiilor și instituirea pensiei suplimentare din contribuția salariaților.

Primită cu viu interes și cu o profundă satisfacție de cele mai diverse categorii de oameni ai muncii din patria noastră, în adunări organizate în întreprinderi și instituții, în convorbiri, ei au subliniat caracterul mobilizator, profundul umanism care stă la baza acestui document.

Noua hotărîre face parte dintr-un șir de măsuri adoptate de partid ca urmare a succeselor obținute an de an în înfăptuirea obiectivelor cuprinse în planurile de stat, prin munca plină de abnegație a întregului popor, succese care au dus la creșterea puterii economice a țării, la întărirea și înflorirea multilaterală a orînduirii noastre socialiste.

În cuvîntarea de închiere a Plenarei C.C. al P.C.R. din zilele de 12 — 14 octombrie, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că: „O caracteristică principală a măsurilor dezbătute de plenară cu privire la majorarea pensiilor o constituie ridicarea, în primul rînd, a nivelului pensiilor minime și creșterea mai accentuată a pensiilor mici. **Aceasta va însemna că, în mod practic, mai mult de jumătate din numărul total al pensionarilor vor beneficia de pensii majorate cu 20 pînă la peste 40 la sută".**

Datorită grijii nețărmurite a partidului pentru om, bunicii și părinții voștri, care au muncit ani îndelungați pe vastul șantier al patriei, vor avea o bătrînețe lipsită de griji, tihnită. Aceasta este încă o dovadă că societatea noastră socialistă asigură răsplată dreaptă unei vieți de muncă închinată patriei.

COLȚUL CURIOȘILOR

Ce ne povestește Dunărea

Care dintre voi, trecînd cu trenul peste podul de la Cernavodă în drum spre mare, n-a sărit la fereastra vagonului să privească măcar cîteva clipe Dunărea?

Lung e drumul străbătut de ea — e, ca mărime, al doilea fluviu din Europa, după Volga.

Pornind la lumină din pădurile îndepărtate ale munților Pădurea Neagră, a colindat cîmpii întinse, și-a făcut loc printre stînci, spintecînd ca un paloș lanțul Carpaților, a străbătut iar cîmpii întinse și iat-o acum, viguroasă, grăbită să ajungă la capăt de drum, să-și unească apele dulci cu ale Mării Negre.

Bineînțeles, după o asemenea călătorie lungă (2 860 km) pe... jos, are ce să povestească. A văzut cu

„ochii" ei munți străvechi, orașe mari și frumoase, printre care și trei capitale de state — Viena, Budapesta, Belgrad.

E prezentă clipă de clipă la noua și monumentala frumusețe ce-o adaugă constructorii Porților de Fier. Aci își va aduna lumina din adînc, revărsînd-o într-o grandioasă constelație de aur și energie.

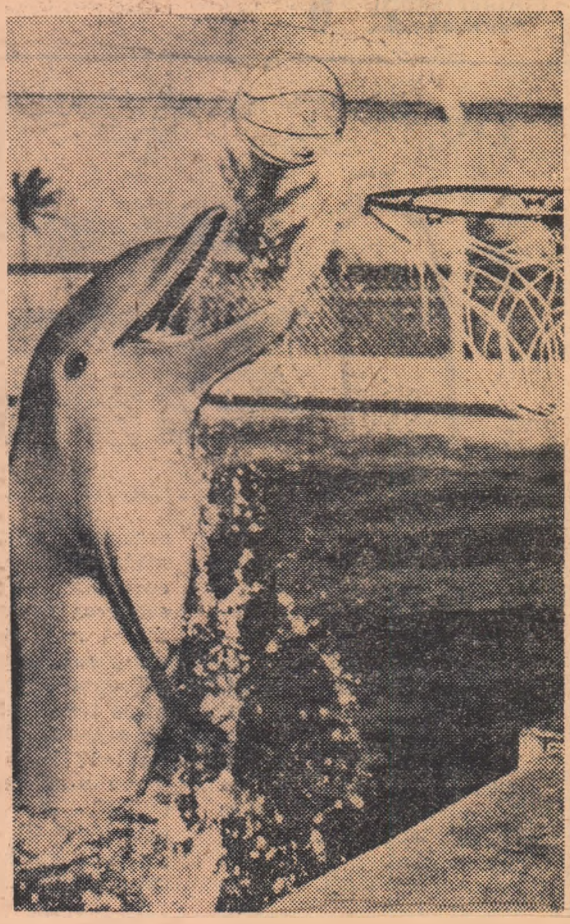
Aducînd cu sine ape „culese" de pe o suprafață enormă, iz-

[...] în fîntînile de piatră ale munților Pădurea Neagră, ale Alpilor și Carpaților, Dunărea oferă la capăt de drum în deltă, poate cel mai frumos peisaj de pe tot parcursul străbătut.

Delta, întinsă pe o suprafață de mii de kilometri, încadrată de triunghiul celor trei brațe, oferă un tablou fermecător, cu o vegetație luxuriantă: adevărate păduri de stuf, sfîșiate de ochiuri albastre de apă și de o complicată țesătură de canale, ce se întretaie, și pe care se întorc în zori pescarii cu bogăția peștelui prins în stufăriș și adunat în pîntecul bărcilor.

O curiozitate a deltei o prezintă plaurul, acel pod plutitor format din rădăcinile plantelor, și din care se desprind mici insulițe pe care curenții de apă le poartă în voie, cu smocurile de stufăriș crescute pe ele. Dar cea mai mare atracție o constituie pentru oricare vizitator stolurile de păsări ce populează aceste meleaguri de vis, numeroasele păsări dintre care unele declarate monumente ale naturii, cum sînt pelicanul, lopătarul, egreta, călifarul roșu și alb. Acestea, ca și lebedele sau gîștele sălbatice, fluierarii sau cocorii, și multe altele — aproape 300 de specii la număr — au făcut ca Delta Dunării să fie supranumită și „Paradisul păsărilor".

Al. Dinu IFRIM

Și delfinul poate fi un pasionat jucător de baschet.

CALEIDOSCOP

Muzeul agricol din Cairo posedă un ierbar unic în lume. Acest ierbar — alcătuit în anul 1450 î.e.n. — cuprinde 275 de desene imprimate în granitul din care a fost construit la Luxor templul lui Tutmes al II-lea. Desenele înfățișează cele mai cunoscute plante din epoca respectivă.

Turiștii care vizitează Atena au prilejul să vadă un celebru măslin plantat de Platon. Acest măslin are respectabila vîrstă de 2 500 de ani.

Cea mai originală grădină botanică din lume se află la Grungesberg, în Suedia. Ea este așezată la 410 metri... sub pămînt. O instalație electrică specială furnizează căldura și lumina necesară creșterii plantelor.

În Mexic se află cel mai „bătrîn" copac din lume. Copacul este un chiparos care are vîrsta de... 6 200 de ani.

...NEA

...gănescu

...rilor de la Altîn Tepe, Bălan, Baia Mare, Baia ...aia Sprie unde a lucrat, e cunoscut și acum ca ...tre inginerii pasionați pentru munca lor. Astăzi ... găsi alături de minerii de la Tarnița, pe pito... ...eleaguri ale Sucevei.

...ria a rămas undeva, în urmă... Dar, cu toate că ...i au trecut mulți ani, Radu Drăgănescu n-a uitat ...ipă dorința învățătorului său din Cărbunești de ...i un pietrar al școlii.

...de s-ar afla, el alege cu grijă exemplarele cele ...moase de rocă, le împachetează cu migală în ... le trimite elevilor de la școala cea nouă din co...ntală. Fostul elev a alcătuit, de-a lungul anilor, ...tre cele mai frumoase pietrare. Elevii din Căr... ...se mîndresc cu acea minunată colecție pe care ...nis-o Radu Drăgănescu. Și inginerul de la Tar... ...sionatul colecționar de roci, care pînă acum a ...colii sale o colecție cu circa 600 de exemplare, ... pietrar de aproape 1 000 kg, e tare fericit că a ...it o veche dorință.

Ecaterina ROȘCA

Instantaneu — portret

Fernando se opri descumpănit în fața localului cunoscut. „Aici am fost ieri, n-are rost!" Prin fereastra fără perdele zări figurile obișnuiților localului. Tuturora le făcuse cîte un „instantaneu-portret" cum îi plăcea lui să numească schițele în cărbune, care reușeau de cele mai multe ori să surprindă trăsăturile modelului. În cartierul său nu mai avea unde încerca. Deși șovăitori, pașii îl conduceau acum spre centrul orașului, unde reclamele luminoase sclipeau parcă anume pentru el: Vizitați „Restaurantul lux". ...O seară plăcută la „Select".

Fernando încerca întotdeauna un sentiment ciudat cînd colinda localurile. Ar fi vrut să-și păstreze o ținută cît mai demnă și să se adreseze cît mai firesc clienților, cărora se oferea să le facă portretul. De fiecare dată însă, inflexiunile glasului sunau rugător și se blestema în gînd pentru sfiiciunea care-l domina fără voia lui în acele momente. Prindea curaj abia în fața cartonului alb pe care cărbunele alerga nervos, schițînd doi ochi visători sau crestînd cutele adînci ale unei frunți înnegurate.

Acum, după ce își învinsese teama, se afla într-un interior fermecător cum nu mai întîlnise, cu mese înguste pe care lumînările din sfeșnice aruncau lumini și umbre tremurătoare. Se apropie timid de o masă, încercă să-și prezinte serviciile pe un ton cît mai politicos, și tocmai de aceea nu înțelegea ofensa din glasul clientului.

— Cîți ani ai?

— 14.

— A, ești elev. Unde?

— La școala...

— Elev și cerșetor! Ce rușine! Fii mulțumit că nu te dau pe mîna poliției. Ai noroc că sînt inspector școlar... Glasul tunător adună în jurul lui altele. Fernando tăcea năuc, nimicit de privirile inspectorului. Apoi o lumină puternică, țăcănitul aparatului de fotografiat al vreunui reporter și își auzi pașii care, rușinați și fără vlagă, se tîrau spre ieșire. Aerul serii l-a mai dezmeticit puțin. Se întîmplase ceva cu totul nou, dar ce ciudat. Fernando nici nu se gîndea la asta. Un alt gînd, unul singur, limpede, dominant, nu lăsa vreun altul să-i ia locul: „Azi nici un ban, nici unul, nici măcar unul".

...A doua zi directorul intră în clasă furios, fluturînd în mînă un ziar.

— Dar e scandalos, domnilor. Sîntem o școală onorabilă. Fotografia lui Fernando într-un local, ne dezonorează. Ar trebui să știți ce e demnitatea la vîrsta dumneavoastră. Vă rog să citiți pe rînd știrea. Auzi ce titlu: Elev și cerșetor! Un moment. Să o sublinieze cineva cu cerneală! Rînd pe rînd ziarul trecu pe sub ochii copiilor care deveneau tot mai triști. O tăcere apăsătoare îngheța atmosfera.

— Cum, nimeni nu are nimic de zis? Directorul luă ziarul și se pregăti să recitească, el însuși, cu voce tare. Atunci zări pe aceeași pagină o știre mică, pe care cineva o subliniase cu roșu: În Columbia, 100 de copii mor zilnic din cauza subnutriției. Ochii copiilor se plimbau acum prin băncile goale, apoi pe fețele palide ale celor bolnavi. Cine, cine oare va urma?

Desen: Puiu MANU

Constanța NICULESCU

ZIDUL FRIGULUI

Există în natura înconjurătoare numeroase corpuri care prezintă o serie de curiozități. De exemplu, hidrogenul, azotul sau oxigenul nu se lichefiază în orice condiții, ci numai la presiuni și temperaturi speciale. Temperaturile cele mai scăzute pentru a putea transforma aceste gaze în lichide trebuie să întreacă, la azot, — 147°C, la oxigen, — 119°C, iar la hidrogen — 240°C, respectiv temperaturile critice.

S-au creat foarte multe metode pentru scăderea puternică a temperaturii. Ideea de bază a tuturor metodelor este aceeași: trebuiau silite corpurile să se răcească cheltuind din energia lor internă. De exemplu, una din metode, folosită și astăzi, obligă lichidul să fiarbă fără a i se furniza căldură din afară. Toate metodele însă impun în paralel și obținerea unor presiuni scăzute. Deci scăderea temperaturii corpurilor — numai prin scăderea presiunilor, mai încet sau mai repede după caz.

Treptat, treptat s-au atins temperaturi destul de scăzute. De pildă în anul 1877 s-a obținut printr-una din metodele amintite, aer lichid. În anii 1884—85 s-a obținut prima oară hidrogen lichid. Iar în 1908, în orașul Leyda din Olanda, fizicianul Onnes a transformat în lichid heliul, substanța cu temperatura critică cea mai scăzută. De curînd, fizicienii au reușit să se apropie și mai mult de zero absolut, adică de — 273,15°C, supranumit convențional **„zidul frigului"**. Atingerea acestor temperaturi ultra-joase se obțin prin metode deosebite față de cele amintite.

Măsurarea temperaturilor scăzute nu prezintă probleme deosebite pînă la temperatura azotului lichid, respectiv — 196°C. Cu cît temperaturile scad, mai ales în apropierea temperaturii de — 269° C aparatele prezintă erori de la 0,05° la 20° C. De aceea și măsurarea temperaturilor în domenii atît de scăzute constituie o problemă de studiu.

Proprietățile deosebite pe care le capătă corpurile în preajma **„zidului frigului"**, fac ca aceste corpuri să-și găsească utilizări variate, dintre cele mai interesante. De exemplu, unui material bun conducător de electricitate, cum este cuprul, în domeniul temperaturilor foarte scăzute îi dispare rezistivitatea electrică, efectul Joule, curentul electric circulînd fără rezistență prin conductor. Materia capătă proprietatea de supraconductibilitate. La — 180°C rezistența electrică a cuprului atinge 2/10 din valoarea rezistenței la temperatura obișnuită în vreme ce la temperatura hidrogenului lichid, — 253°C atinge abia a șasea mia parte din rezistența la temperatura obișnuită. S-a putut obține astfel ca un curent electric să circule printr-o instalație similară fără pierderi și fără nici o diferență de potențial, **doi ani și jumătate!**

Această descoperire a dus la dezvoltarea unei noi ramuri a științei: **cryogenia**, care studiază fenomenele fizice în domeniul temperaturilor scăzute. În diverse țări din lume se studiază construirea de cryomașini, motoare sau transformatoare pentru temperaturi foarte scăzute. Aplicații uimitoare își găsește supraconductibilitatea electrică la temperaturi scăzute în automatică și electronică, în construcția navelor spațiale. Mai mult chiar; în preajmai lui zero absolut corpurile se solidifică. Această descoperire, cunoscută încă de multă vreme, îi preocupă în prezent pe savanți pentru realizarea ultra-vidului.

Cucerirea **„zidului frigului"** frămîntă în prezent întreaga lume științifică datorită perspectivelor pe care le deschide. Nu peste mulți ani, am putea fi martorii unor realizări uimitoare în acest domeniu științific atît de captivant.

Ing. A. LISEANU

MONUMENTELE NATURII

În munții Retezat, pe o întindere de 10 000 de hectare, se află renumitul parc național în care se pot întîlni urme ale ghețarilor din alte epoci istorice, așa-numitele căldări, iezere, grohotișuri, plante alpine ce cresc numai pe înălțimi, cuburi de piatră pe care se cațără sprintene caprele negre, păduri seculare în care trăiesc urșii bruni, multicolorii cocoși de munte, vulturi cu înfățișare falnică ce au inspirat efigiile și stemele vechi ale strămoșilor noștri. Acest loc și altele asemănătoare din țara noastră sînt denumite monumente ale naturii, ocrotite prin lege și nimeni nu are voie să le distrugă sau să le aducă stricăciuni.

Numărul rezervațiilor naturale a crescut de la 34, cîte erau în 1944, la 130.

Printre cele mai interesante sînt cele din munții Bucegi. Aici întîlnești peste o treime din speciile de plante ale țării noastre. Un alt monument al naturii este și codrul de la Slătioara, din regiunea Suceava, bătrîn de cîteva sute de ani. De asemenea, sînt deosebit de apreciate rezervația de la Băile „1 Mai" din Oradea și cele cu pelicani, eleganta egretă, călifarul roșu și alte păsări rare din Delta Dunării.

De curînd au fost descoperite noi monumente ale naturii, unele știute doar de localnici.

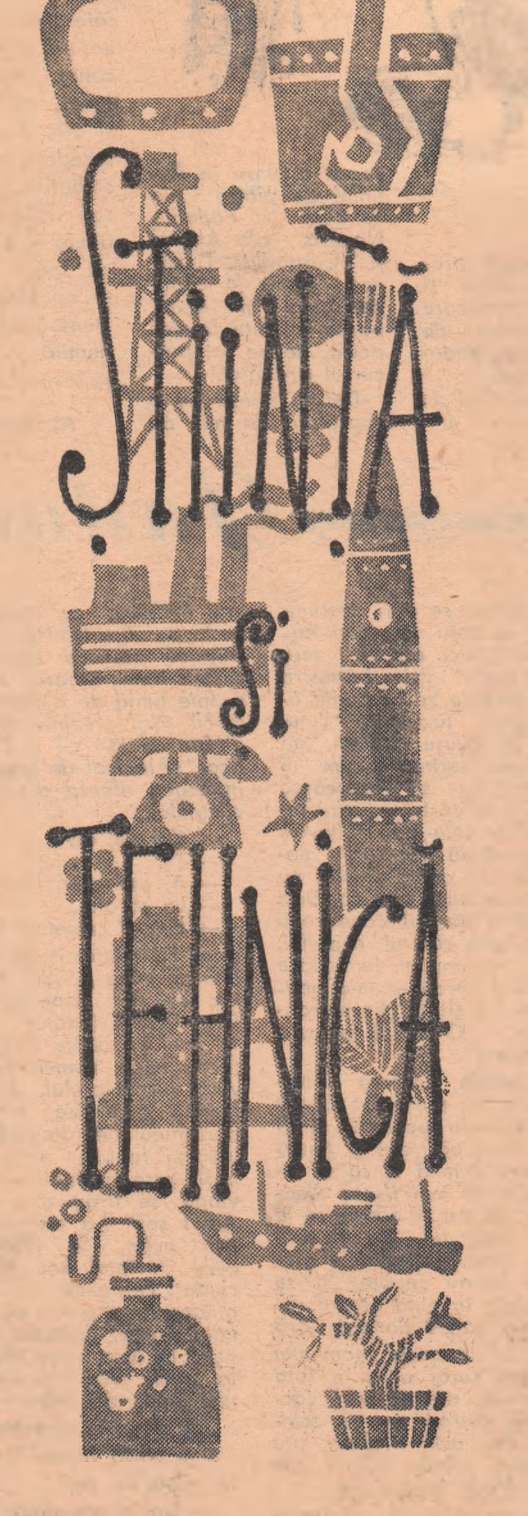
În satul Călugări, de exemplu, lîngă izvorul Crișului Negru, acolo unde munții Muma Codrului se întîlnesc cu munții Bihariei, se găsește un izvor care iese din stîncă. Izvorul și-a săpat singur o fîntînă din piatră. Mai curios este însă faptul că izvorul încetează să mai curgă la un moment dat. Dacă te oprești în timpul repausului izvorului, fîntîna de piatră este goală. Doar cîțiva stropi de apă strălucesc în adînc. Deodată un șuierat prelung vestește din nou sosirea apei și fîntîna se umple în numai două minute. Atunci apa ce vine de jos se rostogolește în unde înspumate spre pîrîu, printr-un canal strîmt, formînd în cădere o cascadă încîntătoare. Cercetătorii au observat că opririle izvorului la anumite intervale sînt mai dese primăvara și mai rare către sfîrșitul verii, începutul toamnei și în mijlocul iernii... Este, într-adevăr, o curiozitate a naturii.

În alt sat, la Casa de Piatră din raionul Cîmpeni, s-a găsit un ghețar, cunoscut sub numele de „Peștera de la Vîrtop". Seamănă cu un palat de cleștar, cu două încăperi, împodobite cu coloane, baldachine si balcoane de gheață ce nu se topesc niciodată.

Respectul localnicilor pentru aceste frumuseți ale naturii este atît de mare, încît nimeni nu a rupt vreodată țurțurii de gheață de aici.

Aurelia GHEORGHIU

ȚINUTĂ CORECTĂ

La om, coloana vertebrală este formată din 33—34 oscioare — vertebre — care, împreună, formează un stîlp de susținere al organismului, puternic și flexibil. De dezvoltarea coloanei vertebrale depinde foarte mult creșterea normală a corpului, funcționarea nestînjenită a organelor din torace și abdomen și aspectul exterior armonios și plăcut a înfățișării fizice.

Un copil cu coloana vertebrală normală, cînd stă în picioare, poate ține fără efort capul sus, pieptul mai în afară, umerii drepți și ușor dați spre spate, abdomenul supt. În această poziție de drepți, are picioarele drepte, iar mîinile îi cad liber pe lîngă trup. Din profil, linia dreaptă imaginară care pleacă de la ureche pînă la podea, trebuie să treacă prin dreptul umărului, al șoldului, alături de genunchi și de gleznă.

Coloana vertebrală nu este complet dreaptă, ci prezintă anumite curburi fiziologice. La școlarul care șade într-o bancă nepotrivită staturii lui, sau care își pregătește lecțiile acasă la o masă prea înaltă sau prea joasă, sau care nu este atent cu ținuta sa, se întîmplă adesea să-i apară și alte curburi la coloana vertebrală, care-i deformează toracele.

Iată de ce este necesar să acordați multă atenție ținutei voastre. În bancă sau la masa de lucru să vă țineți spatele drept, rezemat de speteaza scaunului. Cînd scrieți nu apropiați prea mult capul de hîrtie, sprijiniți cotul și antebrațul drept în întregime pe planul dur al mesei sau al băncii. Ca să nu vă rotați trunchiul, înclinați caietul față de marginea mesei cu aproximativ 30°.

Pentru a vă întări mușchii care vă ajută să aveți ținuta corectă, faceți multe exerciții fizice pentru spate și piept.

Dr. Viorica VASILIU

PE URMELE LUI PAAVO NURMI

(Corespondență specială pentru „SCINTEIA PIONIERULUI")

Formez numărul 62—88—25. Un țîrîit prelung întrerupt de pauze egale și monotone. Peretele de sticlă al cabinei telefonice mă desparte de coloanele de mașini ce aleargă amețitor. Sînt pe Bulevardul 12 în orașul nordic Helsinki. Încerc cu răbdare încă o dată numărul atletului care, într-o vitrină de cristal păstrează cele nouă medalii olimpice, atletul care a însemnat de fapt o epocă în istoria sportului : PAAVO NURMI. Din nou același sunet prelung... Nu-i nimeni acasă. N-am timp de pierdut. Unde poate fi oare găsit ? Poate pe stadion ?... Tramvaiul coboară pe Mannerheimvägen. Trec de clădirea impozantă a Parlamentului. În dreapta e stadionul unde s-au desfășurat „Jocurile Olimpice" din anul 1952. Tresar. În marmura statuii descopăr pe cel pe care-l căutam : **Nurmi**, în plină glorie, **Nurmi** alergînd și învingînd. Frumos gest de a imortaliza în piatră pe cel ce a adus patriei laurii gloriei.

Urc. Aleile asfaltate sînt străjuite de brazi străvechi. Din loc în loc — stînci, unele de mărimea unor blocuri cu mai multe etaje. Pe dreapta e bazinul de înot. Iată-mă ajuns la locul numit ELLAIN TARMA (Grădina zoologică) loc care și-a pierdut de mult destinația inițială. De cîteva zeci de ani e stadionul atleților. E joi după-amiază. Privesc ceasul : 15 și 30 de minute. Cît cuprinzi cu ochii — tineret. Majoritatea o formează însă copiii între 11 și 13 ani. Se lucrează pe „sectoare" : aruncători, săritori, sprintori. Cea mai mare animație e la capătul pistei de 100 de metri. Nu înțeleg cuvintele, dar prind ușor sensul : „Pe locuri ! Fiți gata !..." O pocnitură înfundată și pe cele 8 culoare țîșnesc opt năluci dornice de a rupe firul de la „sosire". Lupta e epuizantă. Învinge un puști blond, cu ochi albaștri. Acul cronometrului a înregistrat 8 secunde pe 60 m. Antrenorul e mulțumit. E cel mai bun rezultat al zilei. Matti Veikkolainen își continuă pregătirile. Acesta n-a fost decît un concurs săptămînal de verificare. Nu citesc în privirea lui nici un strop de îngîmfare, deși a fost primul din cîteva sute de școlari. Lucrează metodic, cu răbdare. Exerciții de rezistență, de suplețe, de viteză. Vara făcea cîte 5 antrenamente. Acum, cu începerea școlii, numai 3 antrenamente pe săptămînă. De fiecare dată cîte două ore și zece minute. Performanțele de pînă acum ? Numai nota 9 și 10 la școala „Alexis Kivi" unde este elev în clasa a VII-a și campion al orașului Helsinki la 60 m plat. Planuri de viitor ? N-a vrut să anticipeze nimic, dar zărindu-i flăcăruia zburdalnică din privire, în timp ce unul din vîrstnici povestea despre Nurmi am priceput multe.

Zicea antrenorul : „Nimeni n-ar fi crezut. În aceeași zi, proba de 1 500 m și cea de 5 000 m. Între ele o pauză de numai 70 de minute. Era cald, sufocant de cald. Termometrul s-a oprit la 40 de grade. Concurenții abandonau pe rînd. Se desfășurau „Jocurile Olimpice" de la Paris, în anul 1924. **Nurmi** a cucerit prima probă. Specialiștii spuneau că nici **Nurmi** n-o să reziste la 5 000 m. Totuși atletul finlandez a terminat primul cursa. Nu se vedea nici urmă de oboseală. A rupt firul la sosire și, fugind, și-a căutat bluza de trening și, tot fugind, s-a îndreptat spre vestiare. Abia atunci trecea **sosirea** cel de al doilea clasat..."

Povestea antrenorul. Iar ochii lui Matti sclipeau...

...Copiii se îndreaptă spre dușuri. Unul singur mai face cîteva tururi de pistă, în plus. Ghiciți cine este ? Desigur ! E Matti Veikkolainen. Nu degeaba l-a numit antrenorul „viitorul Nurmi", mai bine-zis continuatorul său.

Tiberiu BAN

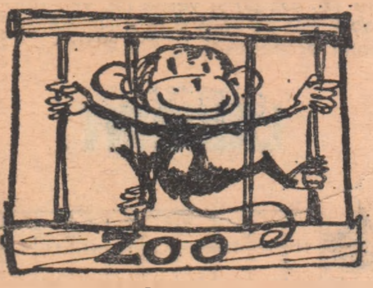
DIN POȘTA SĂPTĂMÎNII

Însuflețire

Alegeri pionierești ! Pregătirile au început cu multă însuflețire. Am amenajat un colț al alegerilor, care cuprinde fotografii de la diferite activități, tabele cu data și locul adunărilor de alegeri, „cutiuța cu dorințe". Sugestiile și propunerile pionierilor vor constitui un îndreptar pentru întocmirea programelor de activități. Pregătim un concurs „Cine știe răspunde", o seară de basm, am înființat noi cercuri — de foto, etnografie, fizică. Cei de la foto și-au amenajat un atelier special; etnografii — un muzeu istoric, iar fizicienii adună materiale pentru experiențe, rezolvă probleme. Vrem ca alegerile pionierești să ne găsească în plină activitate.

VIMAN AURELIA
cl. a VII-a,
com. Gîlgău, raionul Dej

ÎN MARȘ

Învățăm cîntece, poezii și dansuri pentru a alcătui un scurt, dar interesant program artistic. Ne-am propus să confecționăm un album cu vederi din țară, să vizităm Muzeul satului.

Zilele trecute, în drum spre pădurea Băneasa, am străbătut frumoasa noastră Capitală, am admirat bulevardele largi, construcțiile noi, monumentele istorice. Detașamentul în marș a organizat în pădurea Băneasa vizitarea grădinii zoologice, s-a orientat cu busola, a adunat frunze de la diferiți copaci.

DETAȘAMENTUL CL. A III-A F,
Școala generală nr. 189,
București

PIONIERII DINTR-A IV-A

Sîntem o școală mai micuță, de 4 ani, cu pionieri mai puțini — 20, dar cu toate acestea, apropierea alegerilor pionierești se cunoaște. Cum? Prin aceea că fiecare dintre noi se străduiește să învețe mai bine, să fie cît mai cuminte, să participe la toate activitățile pionierești. De curînd, am făcut o călătorie pe hartă, de la Botoșani la București, am organizat o seară de vizionat diafilme, am amenajat „Colțul pionierilor" și am învățat cîntece și poezii.

VIZITIU VALENTIN
cl. a IV-a,
Școala generală de 4 ani nr. 1,
Botoșani

INSEMNĂRI SUB PANOU

Mai întîi a sosit Cornel Matei. Nu după multă vreme și-au făcut apariția încă vreo trei : Iliescu Tudorel, Vladicencu Constantin, Pînzaru Florentin... Iar la ora 11 fix, întregul lot de baschetbaliști al Liceului nr. 1 din Tulcea era pe teren, gata pentru începerea antrenamentului.

Ca de obicei, profesorul de educație fizică — antrenorul echipei — făcu prezența. Cînd ajunse însă la Pînzaru, se opri. Florentin bănui imediat despre ce este vorba : „A aflat că n-am știut ieri la matematică"...

— Poți să pleci acasă, i se adresă profesorul. Pînă nu te vei pune la punct cu materia, nu vei mai participa la antrenamente !

Pînzaru ar fi vrut să spună ceva. Dar renunță. Știa că nu se acceptă nici un motiv. Așa s-au petrecut lucrurile, o dată, și cu Iliescu...

Antrenamentul a început cu cîteva exerciții de gimnastică. Urmară, apoi, alergări ușoare, pase, schimbări de locuri... Fiecare se străduie să execute totul cît mai bine. Accentul se pune, îndeosebi, pe elementele de tactică.

În dreptul unui panou, Matei exersează de zor : aruncă de la semidistanță, apoi „fentează" un adversar imaginar, bate de cîteva ori mingea și — printr-un salt spectaculos — o expediază cu iuțeală.

— Tovarășe profesor — spune el într-un tîrziu — am efectuat 80 de aruncări...

— Nu-i de ajuns, Cornele. Pentru a avea siguranță în mînă trebuie să exersezi cît mai mult. Ia mingea și mai execută 50 de aruncări.

Timpul trece cu repeziciune. S-a făcut ora 13 și antrenamentul a luat sfîrșit, doar în curînd încep cursurile.

Emil BUNEA

Deocamdată alergări în fața tribunelor goale. Într-o zi însă, aceleași tribune, pline de spectatori, vor ovaționa îndelung pe tinerele campioane.

SĂPTĂMÎNA SPORTIVĂ

● *Întîlnirea de fotbal dintre echipele claselor a VIII-a A și a VIII-a B de la Școala generală din comuna Izvorul Bîrzii, satul Hlînga, raionul Turnu Severin, s-a încheiat cu scorul de 4—1 în favoarea celor de la „A". Scorul a fost deschis în minutul 6. Extrema dreaptă Lazăr Mihai (cl. a VIII-a A) face o cursă spectaculoasă și pasează apoi centrului atacant Benga Profir, iar acesta trage puternic la „rădăcina" barei și... înscrie pe sub brațele portarului Istudor Gheorghe (cl. a VIII-a B). Au mai înscris Drăghia Alexandru (cl. a VIII-a B), Cherciu Ion (cl. a VIII-a A), Iliescu Constantin (cl. a VIII-a A) și Lazăr Mihai.*

● *La Școala generală din comuna Rușețu, raionul Făurei, 40 de pionieri și școlari au dat și au luat proba de ciclism din cadrul concursului pentru cucerirea insignei de polisportiv.*

25 dintre concurenți s-au prezentat la start cu bicicletele lor personale.

● *Duminica trecută, pionierii de la Școala din comuna Teslui, raionul Slatina, au înregistrat pe stadionul școlii rezultate surprinzătoare la atletism. Iată cîteva dintre ele. Suliță (băieți): Utică Ion (21,20 m); Sofia Gheorghe (20,50 m); Roșu Constantin (19 m). Suliță (fete): Zamfir Vasilica (19 m); Rocheru Ana (18 m). La aruncarea greutății s-au evidențiat în mod deosebit Crețu Nicolae și Victor Nicolae.*

CONCURSUL NOSTRU

Redacţia „Scînteia pionierului" în colaborare cu Casa de Economii şi Consemnaţiuni organizează cu prilejul „SĂPTĂMÎNII ECONOMIEI" (24—30 noiembrie) un concurs de rebusuri şi probleme distractive.

Cei care vor dezlega corect aceste jocuri şi le vor trimite pînă la data stabilită vor participa la tragerea la sorţi care va avea loc în „Săptămîna economiei". Cîştigătorii vor primi din partea Casei de Economii şi Consemnaţiuni drept premii, librete de economii cu depuneri iniţiale valoroase.

Premiul colectiv: UN LIBRET de economii cu o depunere de 1 000 LEI; premiul se va acorda şcolii care, în raport cu numărul elevilor care o frecventează, va avea cel mai mare număr de participanţi la dezlegările acestor jocuri. Participanţii pot folosi premiul pentru o excursie, pentru cumpărarea de echipament sportiv sau jocuri colective.

Premiul I: UN LIBRET de economii cu o depunere de **350 LEI.**

Premiul II: UN LIBRET de economii cu o depunere de **250 LEI.**

Premiul III: UN LIBRET de economii cu o depunere de **200 LEI.**

15 menţiuni constînd fiecare într-un libret de economii cu o depunere de **100 LEI.**

Trebuie să ştiţi că răspunsurile se scriu direct pe pagina „Scînteii pionierului", pe locul lăsat liber special pentru dezlegări. În colţul de jos al paginii, la locul indicat, vă veţi scrie **numele şi pronumele, clasa, şcoala, comuna sau oraşul, raionul, regiunea.** După ce aţi verificat dacă totul e corect scris, introduceţi pagina respectivă într-un plic şi expediaţi-l pe adresa: **Redacţia „Scînteia pionierului", Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti.** Cu menţiunea: **„Pentru concursul de jocuri şi probleme distractive".**

Nu vor fi luate în consideraţie răspunsurile pe foi de hîrtie, caiet sau orice alt gen de răspuns.

Dezlegările se trimit pînă la 3 noiembrie a.c. data poştei.

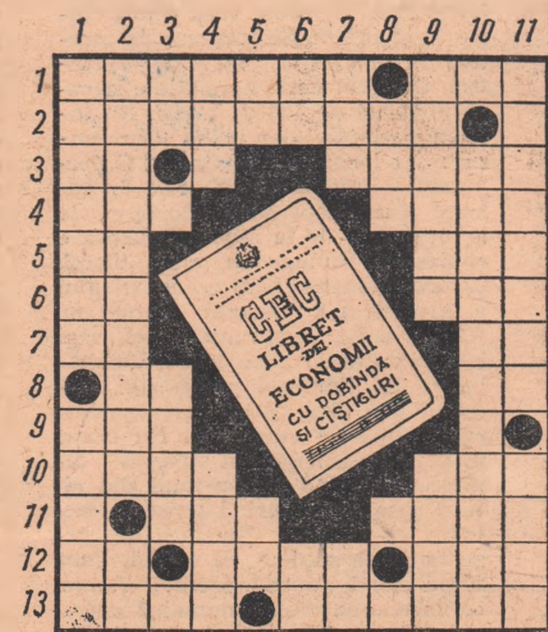
PROBLEMĂ

Părinţii lui Viorel i-au depus la C.E.C. pe libret de economii cu dobîndă la vedere suma de lei 600 spunîndu-i că peste un an va putea să-şi ridice banii spre a-şi cumpăra o bicicletă.

Peste un an, Viorel şi-a lichidat libretul cumpărînd o bicicletă „Pionier" de 550 lei. Cu banii rămaşi şi-a mai cumpărat cărţi pentru lectură particulară din colecţia „Biblioteca pentru toţi".

Cîte cărţi şi-a cumpărat ştiind că o carte costă 5 lei?

DESPRE ECONOMII ŞI C.E.C.

ORIZONTAL: 1) Dobînda pe care o acordă C.E.C. cetăţenilor pentru sumele depuse. — Instituţie care oferă multiple avantaje depunătorilor; 2) Condiţii de... asupra sumelor depuse la C.E.C. 3) În cîştig! — Pot aduce cîştiguri mari la tragerile lunare depunătorilor pe obligaţiuni C.E.C.; 4) Etcetera — Sclav, rob; 5) În obligaţiuni! — Fisură la oţel, în urma călirii; 6) În libret! — Un fel de struţ din Oceania!; 7) Negaţie — Dînşii; 8) Tot în libret! — Linişte!; 9) „...Diavolo", titlul unei opere de compozitorul francez Auber; 10) Sport naţional — Carbonizat; 11) A răsărit — Raion în regiunea Hunedoara; 12) Fiinţă superioară — Prin mici economii, îşi formează de pe băncile şcolii deprinderea de a folosi cu chibzuinţă banii, de a-i păstra la C.E.C. — Taler de balanţă; 13) Nici una nu-i prea mică pentru a fi depusă la C.E.C. — Se folosesc şi într-un sistem de depunere (pl).

VERTICAL: 1) Libretul de economii pentru orice depunător — Ceea ce îţi aduce economisirea la C.E.C.; 2) Plăţile sumelor de pe libretul C.E.C. care se fac la cerere — În formular!; 3) De la (od.). — Se înmulţesc cînd sînt depuşi la C.E.C.; 4) Cîntecul neprevăzătorului greier din fabulă — Verbul oricărui depunător la C.E.C.; 5) Dumneaei — Pronume; 6) În agenţie! — În depunere!; 7) Sat în raionul Lugoj — Particulă a viitorului; 8) Culoare; 9) Prin ea se face restituirea totală sau parţială a sumelor depuse la C.E.C. — Între sopran şi tenor; 10) Periodicitatea tragerilor la sorţi ale libretelor C.E.C. cu cîştiguri; 11) Şcolar cu libret la C.E.C. — Numeral.

SĂRITURA CALULUI

B	A	I	N	T	I	C
V	O	I	Z	S	O	E
I	A	P	T	T	E	L
C	E	N	●	O	N	M
N	M	R	E	A	A	C
T	E	E	L	R	I	U
D	I	I	I	P	A	E

Pornind dintr-un anumit colţ, în forma săriturii calului de la şah, veţi afla un sfat folositor.

REBUS

(4, 1, 4, 2-1, 4, 4, 6, 1, 2, 11)

REBUS CRIPTOGRAFIC

(5, 3, 2, 3, 1, 4, 3)

DIN 12 ÎN 12

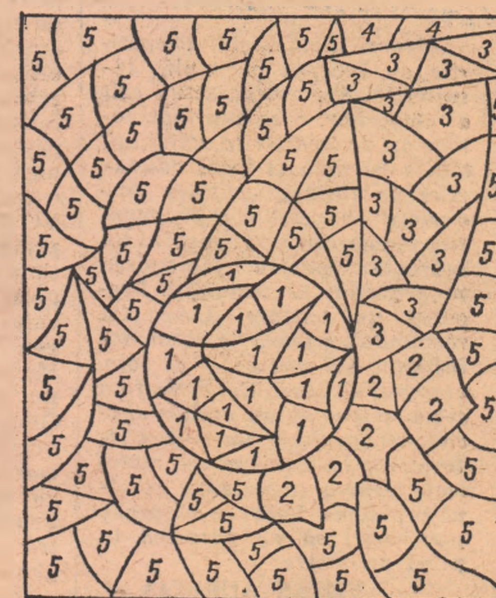
Pornind de la o anumită căsuţă şi citind de fiecare dată a 12-a literă în sensul acelor de ceasornic veţi afla...

Metagramă anagramată

(xxxxxo—xxxoxx)

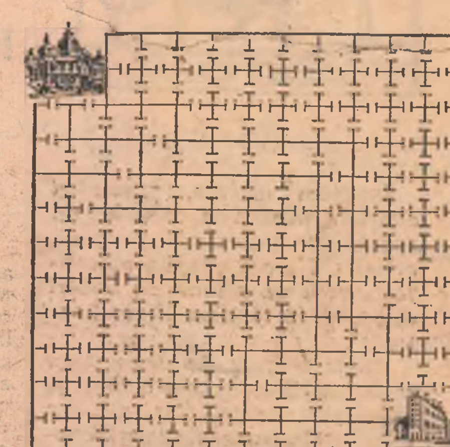

OBIECTUL ASCUNS

Colorînd cu portocaliu spaţiile însemnate cu cifra 1 şi în continuare cu negru (2), albastru (3), roz (4) şi verde (5), veţi afla unul din obiectele pe care şi le-a cumpărat Dănuţ cu banii economisiţi la C.E.C.

LABIRINT

Doi pionieri din aceeaşi clasă, care stăteau în aceeaşi bancă, pe aceeaşi stradă şi în acelaşi bloc, au voit să depună unele economii la C.E.C. La plecare însă, fiecare voia să pornească pe alt drum susţinînd că al lui este cel mai scurt. Voi ce spuneţi?

CRIPTOGRAMA

L	P	R	I	I	R
A	I	E	I	N	P
C	I	A	M	E	C
U	S	L	O	N	O
T	R	I	Z	A	T
E	U	C	X	E	I

Pornind dintr-un colţ şi urmînd un anumit drum veţi afla una dintre numeroasele realizări ce le puteţi obţine economisind la C.E.C.

Jocuri şi probleme distractive de Mihai PĂTRAŞCU

Numele .... prenumele .... cl ....

şcoala .... comuna (oraşul) .....

.... raionul .... regiunea ......

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" telefon 17 60 10, 17 60 20: Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".

40361